

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 82.584 van 30 september 1999

A. 73.045/XIII-262

In zake : 1. **de vereniging zonder winstoogmerk NATIONALE FEDERATIE VAN DE UNIES VAN DE MIDDENSTAND,**
2. **de naamloze vennootschap YVES BARE SPORTS,**
3. **de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid WILMOTTE,**
4. **de naamloze vennootschap LA MAISON DE LA CHASSE,**
5. **HORION France,**
6. **LAMURY Eric,**
die alle woonplaats hebben gekozen bij
Mr. Jean BOURTEMBOURG, advocaat,
Zwitserlandstraat 24
1060 Brussel,

tegen :

1. **de gemeente Ans,**
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Bruno COLLINS, advocaat,
boulevard Piercot 30
4000 Luik,
2. **de Belgische Staat,**
vertegenwoordigd door de
Minister van Economie,
die woonplaats heeft gekozen bij Mr. François DAOUT,
advocaat,
rue du Onze Novembre 9
7000 Bergen.

Tussenkomen partij :

**de naamloze vennootschap
DECATHLON BELGIUM,**

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Francis HAUMONT,
Mr. Michel SCHOLASSE en
Mr. Bernard PAQUES, advocaten,
rue du Stocquoy 1-3
1300 Waver.

A. 74.530/XIII-254

In zake : 1. **de vereniging zonder
winstoogmerk NATIONALE
FEDERATIE VAN DE UNIES VAN DE
MIDDENSTAND,**

2. **de naamloze vennootschap YVES
BARE SPORTS,**

3. **de naamloze vennootschap LA
MAISON DE LA CHASSE,**

4. **HORION France,**

5. **LAMURY Eric,**

die alle woonplaats hebben
gekozen bij
Mr. Jean BOURTEMBOURG, advocaat,
Zwitserlandstraat 24
1060 Brussel,

tegen :

de Belgische Staat,
vertegenwoordigd door de Minister
van Economie,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. François DAOUT, advocaat,
rue du Onze Novembre 9
7000 Bergen.

Tussenkomen de partijen :

1. **de gemeente Ans,**

die woonplaats heeft gekozen
bij Mr. Bruno COLLINS,
advocaat,
boulevard Piercot 30
4000 Luik,

2. **de naamloze vennootschap
DECATHLON BELGIUM,**

die woonplaats heeft gekozen
bij Mr. Francis HAUMONT,
Mr. Michel SCHOLASSE en
Mr. Bernard PAQUES, advocaten,
rue du Stocquoy 1/3
1300 Waver.

RAAD VAN STATE, XIIIe KAMER,

Gezien het op 20 januari 1997 ingediende verzoekschrift, waarbij de vereniging zonder winstoogmerk NATIONALE FEDERATIE VAN DE UNIES VAN DE MIDDENSTAND, de naamloze vennootschap YVES BARE SPORTS, de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid WILMOTTE, de naamloze vennootschap LA MAISON DE LA CHASSE, France HORION en Eric LAMURY de nietigverklaring vorderen van :

- het besluit van 4 september 1996 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ans, waarbij aan de naamloze vennootschap DECATHLON BELGIUM de vergunning wordt verleend om in de rue du Commerce 20 te Ans een winkel te vestigen voor de detailverkoop van sportartikelen met een bebouwde oppervlakte van bruto 3.575 m² en een winkelvloeroppervlakte van netto 2.995 m²;
- van de impliciete verwerping door het interministerieel comité voor de distributie, van het beroep dat tegen dat besluit is ingesteld (A.73.045/XIII-262);

Gezien het op 2 juni 1997 ingediende verzoekschrift, waarbij de vereniging zonder winstoogmerk NATIONALE FEDERATIE VAN DE UNIES VAN DE MIDDENSTAND, de naamloze vennootschap YVES BARE SPORTS, de naamloze vennootschap LA MAISON DE LA CHASSE, France HORION en Eric LAMURY de nietigverklaring vorderen van de beslissing van het interministerieel comité voor de distributie d.d. 28 februari 1997, waarbij dit het beroep

verwerpt dat hierbij is ingesteld tegen het genoemde besluit van 4 september 1996 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ans (A.74.530/XIII-254);

Gezien het op 8 augustus 1997 ingediende verzoekschrift, waarbij de gemeente Ans vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden in zaak A.74.530/XIII-254;

Gelet op de beschikking van 19 augustus 1997 waarbij die tussenkomst wordt toegestaan;

Gezien het op 18 september 1997 ingediende verzoekschrift, waarbij de naamloze vennootschap DECATHLON BELGIUM vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden in zaak A. 73.045/XIII-262;

Gelet op de beschikking van 24 september 1997 waarbij die tussenkomst wordt toegestaan;

Gezien de memorie van tussenkomst;

Gezien het op 30 april 1998 ingediende verzoekschrift, waarbij de naamloze vennootschap DECATHLON BELGIUM vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden in zaak A. 74.530/XIII-254;

Gelet op de beschikking van 11 mei 1998, waarbij die tussenkomst wordt toegestaan;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer THIBAUT, adjunct-auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 2 februari 1999, waarbij de zaken A. 73.045/XIII-262 en A.74.530/XIII-254 worden samengevoegd;

Gelet op de beschikking van 2 februari 1999, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories van de verzoekende partijen en van de eerste verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 20 juli 1999, waarvan aan de partijen kennis is gegeven, en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 23 september 1999;

Gehoord het verslag van de heer LEROY, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. J. BOURTEMBOURG, advocaat, die voor de verzoekende partijen verschijnt, van Mr. B. FRANCIS, loco Mr. B. COLLINS, advocaat, die voor de gemeente Ans verschijnt, van Mr. Chr. LESSOYE, loco Mr. Fr. DAOUT, advocaat, die voor de Minister van Economie verschijnt, en van Mr. B. PAQUES, advocaat, die voor de naamloze vennootschap DECATHLON BELGIUM verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer THIBAUT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

Op 28 februari 1995 dient de N.V. DECATHLON BELGIUM een aanvraag in voor een sociaal-economische vergunning voor de vestiging, te Ans, van een winkel van sportartikelen met een bebouwde vloeroppervlakte van 5.707 m² en een winkelvloeroppervlakte van netto 4.912 m². Op 29 mei 1995 brengt het sociaal-economisch comité voor de distributie een ongunstig advies uit, voornamelijk wegens de omvang van het geplande gebouw en het geplande assortiment, die de verhoudingen en het evenwicht tussen de handelszaken van het centrum van de Luikse agglomeratie en de vestigingsplaats aan de rand van de stad zouden kunnen verstoren. Op 14 juni 1995 weigert de gemeente Ans de gevraagde vergunning voor een handelsvestiging.

Op 3 april 1996 dient de N.V. DECATHLON BELGIUM een nieuwe aanvraag in voor een sociaal-economische vergunning voor de vestiging van een winkel van sportartikelen te Ans, met een bebouwde vloeroppervlakte van 3.575 m² en een winkelvloeroppervlakte van 2.995 m². Op 17 juli 1996 brengt het sociaal-economisch comité voor de distributie, onder verwijzing naar inzonderheid de oppervlakten die genoemd waren in zijn eerder uitgebrachte ongunstige advies, een gunstig advies uit. Op 2 augustus 1996 wordt de provinciale commissie voor de distributie van de provincie Luik bijeengeroepen, maar geen enkele vertegenwoordiger van de organisaties waaruit die commissie bestaat, is aanwezig. Wel is van tevoren schriftelijk een ongunstig advies ingediend door een vertegenwoordiger van de middenstand. Dat ongunstige advies steunt voornamelijk op de ontstentenis van een wettiging van de "radicale ommezwaai" ten aanzien van het vorige advies van het sociaal-economisch comité voor de distributie.

Op 4 september 1996 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ans de N.V.

DECATHLON een vergunning voor een handelsvestiging voor een kleinhandelsonderneming in sportartikelen met een winkelvloeroppervlakte van netto 2.995 m² en een bebouwde oppervlakte van bruto 3.575 m². Dat is de eerste handeling die met het eerste beroep wordt bestreden (A.73.045/XIII-262). Het betrokken besluit is gemotiveerd als volgt :

" Gezien het gunstige advies van 17 juli 1996 van het sociaal-economisch comité voor de distributie, waarin de negatieve en de positieve aspecten van het aangepaste project worden onderzocht;

Gezien het ongunstige advies dat de provinciale commissie op 2 augustus 1996 heeft uitgebracht;

Gezien het surplus aan voldoening dat dat soort winkel aan de consument biedt, namelijk een breed aanbod van kwaliteitsproducten binnen eenzelfde hooggespecialiseerde supermarkt;

Gezien het grote aantal banen dat dat project met zich zal meebrengen;

Overwegende dat de aanvrager inzonderheid gespecialiseerd is in de vervaardiging van eigen merkartikelen en hij voor het maken van een studie van prototypes en het ontwerpen van die prototypes een beroep moet doen op toeleveranciers, wat van de weeromstuit veel banen kan opleveren;

Overwegende dat de mogelijkheden tot vergelijking van prijzen voor de consument des te beperkter zijn daar de aanvrager bijna 40% van de producten onder zijn eigen merknaam distribueert;

Overwegende dat ervan uitgegaan kan worden dat er geen gevaar is voor monopolisering aangezien er in Luik en in de agglomeratie Luik talrijke sportwinkels bestaan;

Om die redenen, waaronder een aantal criteria die omstandig zijn besproken in het genoemde advies van het sociaal-economisch comité voor de distributie".

Op 7 oktober 1996 stelt de juridisch adviseur van de Unie van de Luikse middenstand, tevens lid van de nationale commissie voor de distributie, bij de Minister van Economie beroep in tegen het besluit van het college

van burgemeester en schepenen van Ans. Dat beroep wordt op 8 oktober 1996 ingeschreven. Op 22 oktober 1996 komt de nationale commissie voor de distributie bijeen : er worden twee ongunstige adviezen en twee gunstige adviezen uitgebracht. Op 2 december 1996 brengt de Minister van Economie het college van burgemeester en schepenen van Ans, de initiatiefnemer van het beroep en de N.V. DECATHLON ervan op de hoogte dat het interministerieel comité voor de distributie geen beslissing heeft genomen binnen de termijn van 45 dagen die hieraan bij artikel 12 van de wet van 29 juni 1975 betreffende de handelsvestigingen is toebedeeld, en dat het besluit van het college van burgemeester en schepenen uitvoerbaar is geworden. De impliciete beslissing die uit dat stilzwijgen wordt afgeleid is de tweede handeling die met het eerste beroep wordt bestreden (A.73.045/XIII-262).

Op 15 januari 1997 manen de verzoekende partijen, onder aanvoering van artikel 14, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, het interministerieel comité voor de distributie aan om binnen een termijn van vier maanden uitspraak te doen. Op 2 april 1997 antwoordt de Minister van Economie aan de initiatiefnemers van de aanmaning dat "het interministerieel comité ervan akte heeft genomen dat (zij van oordeel waren) dat die aanmaning het mogelijk maakte beroep in te stellen bij de Raad van State (...), (maar) het niet eens is met (hun) redenering (...)" omdat er een bijzondere bepaling bestaat die verschillende termijnen vaststelt of verschillende gevolgen verbindt aan het stilzwijgen van de administratieve overheid. Op 13 mei 1997 antwoordt de Minister van Economie de initiatiefnemer van het beroep van 7 oktober 1996, nadat deze verzocht heeft om een kopie van de "beslissing" van het genoemde interministerieel comité, dat "het interministerieel comité voor de distributie op 28 februari 1997 de vier eerder toegezonden aanmaningen heeft onderzocht". Dat onderzoek van 28 februari 1997 is

de handeling die met het tweede beroep wordt bestreden (A.74.530/XIII-254);

Overwegende, wat de ontvankelijkheid van het tweede onderwerp van het eerste beroep betreft, dat de verzoekende partijen in de memorie van wederantwoord en in de laatste memorie aanvoeren dat de termijn waarover het interministerieel comité beschikt, een niet-dwingende termijn is;

Overwegende dat artikel 12 van de wet van 29 juni 1975 als volgt luidt :

" Tegen de beslissingen bedoeld (...) in artikel 11, §§ 3 en 4, en tegen de ontstentenis van beslissing bedoeld bij artikel 11, § 5, kan door de aanvrager of door de leden van de Nationale Commissie voor de distributie, om redenen ingegeven door de belangen die zij in de schoot van deze commissie vertegenwoordigen, beroep worden ingesteld.

De Koning richt een Interministerieel Comité op ermede belast over het beroep uitspraak te doen.

Het beroep moet worden ingesteld binnen dertig dagen na de kennisgeving van de beslissingen bedoeld in artikel 11, §§ 3 en 4, of dertig dagen na het tijdstip waarop het Sociaal-Economisch Comité overeenkomstig artikel 11, § 5, geacht wordt geen beslissing genomen te hebben.

Het beroep wordt bij aangetekend schrijven, gericht aan de Minister van Economische Zaken, die het, binnen acht dagen na de ontvangst, verzendt naar de Nationale Commissie voor de distributie en aan het Interministerieel Comité.

De Minister van Economische Zaken stelt de aanvrager hiervan in kennis.

Het beroep is opschortend.

De Nationale Commissie voor de distributie geeft een met redenen omkleed advies, dat rekening houdt met de criteria vermeld in artikel 9 en de verschillende standpunten weergeeft die door de aanwezige leden werden uiteengezet. Zij hoort, op hun verzoek, de aanvrager of zijn raadsman. Zij stuurt haar advies naar het Interministerieel Comité binnen vijftig dagen na de ontvangst van het beroep.

Dit Interministerieel Comité neemt in elk geval, zelfs bij ontstentenis van advies van de Nationale Commissie voor de distributie, binnen vijfenveertig dagen na ontvangst van het beroep een beslissing en brengt ze in kennis van de aanvrager en van het college van burgemeester en schepenen. Een afschrift van de beslissing wordt gestuurd aan de secretaris van de Nationale Commissie voor de distributie die de leden van deze commissie hierover inlicht";

Overwegende dat de termijn van 45 dagen, genoemd in het laatste lid van dit artikel een dwingende termijn is; dat het interministerieel comité, indien het geen beslissing neemt binnen die termijn, niet meer bevoegd is om nog een uitspraak te doen over het beroep dat hierbij is ingesteld; dat aangezien er geen wetsebepaling is die een bijzonder gevolg verbindt aan het verstrijken van die termijn zonder dat een beslissing genomen is, het stilzwijgen van het comité niet kan worden uitgelegd als een stilzwijgende beslissing; dat het tweede onderwerp van het eerste beroep niet ontvankelijk is, daar het doelloos is;

Overwegende, wat het tweede beroep betreft, dat artikel 14, tweede lid, dat artikel 14, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State is geworden, alleen van toepassing is wanneer de overheid "verplicht is te beschikken" en wanneer er geen bijzondere bepaling is die een andere termijn vaststelt; dat in het onderhavige geval artikel 12 van de wet van 29 juni 1975 een termijn van 45 dagen vaststelt, waarna het interministerieel comité niet meer bevoegd is, zodat het, aangezien het geen uitspraak meer kan doen, daartoe ook niet "verplicht" kan zijn; dat de procedure die bij artikel 14, § 3, is ingesteld in het onderhavige geval om twee redenen niet van toepassing is; dat het tweede beroep niet ontvankelijk is;

Overwegende, wat het eerste onderdeel van het eerste beroep betreft, dat de verzoekende partijen een

middel ontlenen aan schending van de wet van 29 juni 1975 betreffende de handelsvestigingen, inzonderheid van artikel 9 ervan, van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en aan machtsoverschrijding; dat ze in hoofdzaak stellen dat ze niet inzien waarom het college van burgemeester en schepenen geoordeeld heeft te moeten afwijken van het ongunstige advies van de provinciale commissie voor de distributie en alleen maar rekening te hoeven houden met de beoordeling uitgaande van het sociaal-economisch comité voor de distributie; dat ze voorts in hun wederantwoord stellen dat, ook al was het advies van de provinciale commissie voor de distributie onregelmatig wegens de samenstelling van die commissie, het college van burgemeester en schepenen dat wel in gedachten heeft gehouden toen het uitspraak heeft gedaan over de vergunningsaanvraag, dat dat college in het *instrumentum* de redenen moest uiteenzetten waarom het afweek van het ongunstige advies van de provinciale commissie voor de distributie, dat in de vestigingsvergunning niet wordt aangegeven op grond waarvan de keuze is gemaakt, dat met de overname van sommige overwegingen die door het sociaal-economisch comité voor de distributie zijn gemaakt slechts enkele van de criteria genoemd in het koninklijk besluit van 8 augustus 1975 tot vaststelling van de criteria waarmede rekening moet worden gehouden bij het onderzoek van de vragen tot handelsvestiging aan bod komen, en daarmee de verwerping van de bezwaren van de provinciale commissie voor de distributie niet kan worden gewettigd, en dat het administratief dossier trouwens de gebrekkige uitdrukkelijke motivering niet verhelpt; dat ze in de laatste memorie betwisten dat de uitdrukkelijke motivering afdoende is wanneer in het *instrumentum* de argumenten worden opgegeven die in aanmerking zijn genomen in het gunstige advies, en die volgens de administratieve overheid zwaarder wegen dan de contra's aangehaald in het negatieve advies, aangezien niet is aangegeven waarom de overheid vond dat de

eerstgenoemde argumenten zwaarder wegen; dat ze aanvoeren dat, indien er uiteenlopende adviezen of voorstellen zijn uitgebracht, de steller van de handeling moet uitleggen waarom hij dat bepaalde advies heeft gevolgd of dat bepaalde voorstel heeft aangenomen; dat ze stellen dat het college van burgemeester en schepenen, in geval van een gunstig advies van het sociaal-economisch comité voor de distributie, over een ruime beoordelingsbevoegdheid beschikt, en er niet van uit kan worden gegaan dat de argumenten voor die door het sociaal-economisch comité in aanmerking genomen zijn, per definitie "zwaarder wegen" dan de argumenten tegen die zijn aangehaald door de provinciale commissie voor de distributie;

Overwegende dat de verplichting om bestuurshandelingen uitdrukkelijk te motiveren, inhoudt dat in het *instrumentum* van de handeling of in een stuk dat daarmee één geheel vormt, de gronden worden opgegeven waarop de overheid haar beslissing heeft gebaseerd, maar de overheid niet verplicht aan te geven waarom ze meer waarde heeft gehecht aan welbepaalde gronden of waarom ze tegenargumenten die in de loop van de administratieve procedure zijn aangehaald, van de hand wijst;

Overwegende dat in het onderhavige geval in het bestreden besluit gronden zijn opgegeven, die hierboven zijn overgenomen, aangaande de kwaliteit van het aanbod, de weerslag op de werkgelegenheid en de inpassing van het project in de economische structuur; dat die gronden de bestreden beslissing genoegzaam wettigen; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat de verzoekende partijen een tweede middel ontlenen aan dwaling omtrent de motieven, gebrekkige motivering, kennelijke dwaling omtrent de beoordeling, schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid van het beginsel van redelijk bestuur, van de wet van 29 juni 1975 betreffende de

handelsvestigingen, inzonderheid van artikel 9 ervan, van het koninklijk besluit 8 augustus 1975 tot vaststelling van de criteria waarmede rekening moet worden gehouden bij het onderzoek van de vragen tot handelsvestiging, van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en aan machtsoverschrijding; dat ze in een eerste onderdeel de mening zijn toegedaan dat het sociaal-economisch comité voor de distributie een advies moest uitbrengen nadat het had beraadslaagd over de beoordelingen van de verschillende criteria genoemd in het koninklijk besluit van 8 augustus 1975 en dat een beknopte algemene beoordeling niet volstaat; dat ze in een tweede onderdeel uiteenzetten dat het ze niet duidelijk is waarom het sociaal-economisch comité voor de distributie voor twee criteria een positieve beoordeling heeft gegeven (ruimtelijke ligging en consumenten), terwijl het naar aanleiding van de eerste aanvraag gekomen was tot een ongunstige beoordeling omtrent dezelfde criteria, en de vermindering van de geplande winkelvloeroppervlakte die ommezwaai niet kan verklaren; dat ze in een derde onderdeel aanvoeren dat de gevraagde vergunning, op grond van de negatieve aspecten van het project op het terrein van de ligging en de gevolgen voor de bestaande handel, beslist geweigerd had moeten worden, dat dat des te meer het geval is daar het project op het gebied van het voorgestelde aanbod niets nieuws te bieden heeft, gezien het aanbod van de bestaande gespecialiseerde handelszaken, dat de behoeften van de consumenten hoe dan ook niet onbegrensd zijn, dat de extra kansen voor de werkgelegenheid geenszins gewaarborgd zijn en dat er rekening gehouden had moeten worden met de negatieve weerslag op de werkgelegenheid in de bestaande handelszaken;

Overwegende, wat het eerste en het derde onderdeel betreft, dat in het advies van het sociaal-economisch comité voor de distributie de criteria die

bepaald zijn in het genoemde koninklijk besluit van 8 augustus 1975 onderzocht worden, en dat daarbij zowel de voor- als de nadelen van de aanvraag ingecalculeerd worden; dat in het advies voor elk van de elf criteria die onderzocht moeten worden, een beoordeling wordt gegeven; dat ook al zijn de beoordelingen in vrij algemene bewoordingen gesteld, geen ervan ontoereikend of onredelijk lijkt; dat de Raad van State niet gerechtigd is nog verder te gaan in het onderzoek van de motivering; dat, ook al is de beoordeling uitgaande van het sociaal-economisch comité en van het college vatbaar voor discussie, ze onder de waarderingsbevoegdheid van de overheid valt en alleen maar door de Raad van State kan worden afgekeurd als ze kennelijk onredelijk blijkt te zijn, wat hier geenszins het geval is;

Overwegende, wat het tweede onderdeel betreft, dat de vergunning die in 1995 geweigerd is, betrekking had op een project dat heel wat omvangrijker was dan het project dat onderwerp is van de bestreden handeling; dat de andersluidende beoordeling van het nieuwe project geen ommezwaai is die met bijzondere redenen moet worden omkleed; dat het middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 74.000 frank, komen ten laste van de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid WILMOTTE ten belope van 4.000 frank, en

ten laste van de andere verzoekende partijen ten belope van elk 14.000 frank.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de XIIIe kamer, op dertig september 1900 negenennegentig door :

de HH. HANOTIAU,	kamervoorzitter,
LEROY,	staatsraad,
Mevr. GEHLEN,	staatsraad,
Mevr. MALCORPS,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Chr. MALCORPS.

M. HANOTIAU.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.